

Începutul Postului Sfințelor Paști
Canonul cel mare al Sfântului Andrei Criteanul – partea întâi
Pavecernița Mare
Luni seara, 7 martie 2022

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-ne de trei ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-ne de trei ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă

înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele; întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!“ Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!“ Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi!
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL (prima parte)

(după „Canonul cel Mare”, Editura IBMO, București, 2018)

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De unde voi începe a plânge faptele vieții mele celei ticăloase? Ce începere voi pune Hristoase, acestei tânguiri de acum? Ci, ca un milostiv, dă-mi iertare greșelilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te mărturisește la Ziditorul tuturor. Și îndepărtează-te de acum de nebunia cea mai dinainte și adu lui Dumnezeu lacrimi de pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Râvnind neascultării lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbrăcat de Dumnezeu, de împărăție și de fericirea cea veșnică, pentru păcatele mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? Că ai privit rău și te-ai rănit amar și te-ai atins de pom și ai gustat cu îndrăzneală mâncarea cea nechibzuită.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În locul Evei celei trupești, s-a făcut mie Evă înțeleghătoare gândul cel cu poftă trupească, arătându-mi cele plăcute și gustând pururi din băutura cea amară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

După dreptate a fost lepădat Adam din Eden, nepăzind singura Ta poruncă, Mântuitorule. Dar eu, care am nesocotit totdeauna cuvintele Tale cele dătătoare de viață, ce voi pătimi?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime mai presus de ființă, Căreia ne închinăm într-o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotirea celor ce te laudă, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o Stăpână, Curată, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Din nou Irmosul:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 2-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Ia aminte, cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ia aminte cerule și voi grăi; pământule, ascultă glasul celui ce se pocăiește față de Dumnezeu și-L laudă pe El.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând și primește mărturisirea mea cea plină de căldură.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mai mult decât toți oamenii, eu însumi am greșit Ție; dar milostivește-Te, Mântuitorule, ca un Dumnezeu, spre făptura Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Făcându-mi chip urâtenia patimilor mele, prin poftă iubitoare de plăceri, mi-am stricat frumusețea minții.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Viforul răutăților m-a cuprins, Milostive Doamne; dar, ca lui Petru, întinde-mi și mie mâna Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pătat-am haina trupului meu și am întinat cu totul podoaba cea după chipul și după asemănarea Ta, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Întunecatu-mi-am frumusețea sufletului cu plăcerile poftelor și toată mintea țărână mi-am făcut-o.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut dintru început, Ziditorule, și, pentru aceasta, zac acum gol.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îmbrăcatu-m-am acum în haină ruptă, pe care mi-a țesut-o șarpele cu sfătuirea, și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lacrimile desfrânatei și eu le vărs înaintea Ta, Milostive; milostivește-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Căutat-am la frumusețea pomului și mi s-a amăgit mintea; de aceea zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lucrat-au pe spatele meu toți mai-marii răutăților, întinzând asupra mea fărădelegea lor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine, Dumnezeul tuturor, unul în trei lpostasuri, Te laud: pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce numai tu ești prealăudată, roagă-te stăruitor ca să ne mântuim.

Irmosul:

Ia aminte, cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup.

Cântarea a 3-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Foc de la Domnul plouând oarecând, a ars Domnul de demult pământul Sodomei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În munte scapă, suflete, ca Lot oarecând și mergi de te izbăvește în Sigor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Fugi de aprindere, o, suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiasca văpaie!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcătuit-am Ție, eu singur, păcătuit-am mai mult decât toți; Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu ești Păstorul cel bun; caută-mă pe mine, mielul, și, rătăcit fiind eu, nu mă trece cu vederea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu ești dulcele Iisus, Tu ești Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, mă voi îndrepta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mărturisesc înaintea Ta, Mântuitorule: Păcătuit-am, păcătuit-am Ție fără de măsură; dar lasă-mi, iartă-mi, ca un Milostiv.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Treime-Unime, Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi de înșelăciune și de ispite și de primejdii!

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, pânțece primitor de Dumnezeu! Bucură-te, tronul Domnului!

Bucură-te, Maica vieții noastre!

Irmosul:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Cântarea a 4-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut.

Slavă puterii Tale, Doamne. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, Drepte Judecătorule; chiar dacă am păcătuit nu doar ca un om, ci mai mult decât toți oamenii, lubitorule de oameni, dar ai putere, ca un Domn al tuturor, a ierta păcatele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Se apropie, suflete, sfârșitul, se apropie și nu te îngrijești, nu te pregătești; vremea se scurtează, deșteaptă-te; aproape, lângă uși, este Judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieții. Pentru ce în deșert ne tulburăm?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Deșteaptă-te, o, suflete al meu! Ia seama la faptele tale pe care le-ai făcut, și adu-le la vedere; varsă picături de lacrimi; spune cu îndrăzneală lui Hristos faptele și cugetele tale și te îndreptează.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

N-a fost în viață păcat, nici fărădelege, nici răutate, pe care să nu le fi săvârșit eu, Mântuitorule, cu mintea și cu cuvântul, cu voința și cu gândul, cu știința și cu fapta păcătuind, ca nimeni altul nici odinioară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De acesta am fost judecat, de acesta am fost osândit, eu, ticălosul, adică de cugetul meu, față de care în lume nimic nu este mai puternic; Judecătorule, Mântuitorule și Cunoscătorul meu, cruță-mă, izbăvește-mă și mă mântuiește pe mine, robul Tău.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Scara pe care a văzut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea sporirii prin lucrare și a înălțării prin cunoaștere; deci, de voiești să viețuiești în lucrare, cunoștință și vedere duhovnicească, înnoiește-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Arșița zilei a răbdat-o patriarhul Iacob pentru lipsă și frigul nopții l-a suferit, făcând câștig, în toate zilele păstorind, trudindu-se și slujind, ca să-și ia amândouă femeile.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Prin cele două femei, înțelege fapta și cunoașterea cea din vedere duhovnicească; prin Lia, fapta, ca una ce a fost cu mulți copii; iar prin Rahila, cunoașterea, ca una pentru care s-a făcut multă osteneală. Că fără de osteneală, nici fapta, nici vederea nu se vor săvârși, suflete.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Te teologhiesc pe Tine, Dumnezeire una în Treime, Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu tronul; strigând Ție cântarea cea mare, ce se cântă întreit în cele de sus.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Și ai născut, și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă, cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, iar pântecul a născut fără să simtă dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că El face câte voiește.

Irmosul:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Dis-de-dimineată, lubitorule de oameni, mă rog, luminează-mă și mă îndreaptă la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În noapte viața mi-am petrecut-o pururi, că întuneric s-a făcut mie și negură adâncă noaptea păcatului; ci ca pe un fiu al zilei arată-mă pe mine, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lui Ruben asemănându-mă eu, ticălosul, făcut-am sfat necuvios și călcător de lege asupra lui Dumnezeu Celui preaînalt, întinându-mi patul meu, precum acela pe al tatălui său.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mărturisesc Ție, Hristoase, Împărate: păcătuit-am, păcătuit-am, ca mai înainte frații lui Iosif, vânzând rodul curăției și al înțelepciunii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De cei de un sânge a fost dat, a fost vândut în robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuirea Domnului; iar tu, suflete, cu totul te-ai vândut răutăților tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lui Iosif celui drept și minții lui celei curate urmează, ticăloase și neiscusite suflete, și nu te desfrâna cu pornirile cele nebunești, făcând fărădelege pururi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Deși s-a sălășluit în groapă oarecând Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării și a Învierii Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ți voi aduce Ție în acest chip vreodată?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine, Treime, Te slăvim, pe Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Părinte, Fiule și Duhule, Ființă neîmpărțită, Unime, Căreia pururi ne închinăm.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești neîntinată și nu știi de bărbat, și a unit cu Sine firea omenească.

Irmosul:

Dis-de-dimineată, lubitorule de oameni, mă rog, luminează-mă și mă îndreaptă la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lacrimi din ochii mei, Mântuitorule, și suspine din adânc curat Îți aduc, strigând Ție din inimă: Dumnezeule, păcătuit-am Ție, milostivește-Te spre mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Înstrăinatu-te-ai, suflete, de Domnul Tău, ca Datan și ca Aviron; dar din toată inima strigă: Iartă-mă!, ca să nu te împresoare prăpastia pământului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ca o junincă sălbatică, te-ai asemănat, suflete, lui Efrem; ca o căprioară, păzește-ți viața de curse, întraripându-te cu lucrarea, cu gândirea și cu vederea duhovnicească.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mâna lui Moise ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească și să curețe viața cea leproasă; nu te deznădăjdui, dar, cu toate că ești lepros.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

„Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe, și Unime sunt din Fire unită”, zice Tatăl, și Fiul, și dumnezeiescul Duh.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci, ca pe un Ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca, prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Alcătuire a Sfântului Roman Melodul

Suflete al meu, suflete al meu, scoală-te! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te, dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce pretutindeni este și toate le plinește.

Cântarea a 7-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcătuit-am, greșit-am și am călcat porunca Ta; că întru păcate am fost zămislit și am adăugat rănilor mele rană. Dar Tu mă miluiește, ca un îndurător, Dumnezeuul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cele ascunse ale inimii mele le-am mărturisit Ție, Judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi și necazul meu și ia aminte acum la judecata mea; și Tu mă miluiește, ca un îndurător, Dumnezeuul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Saul, oarecând, dacă a pierdut asinele tatălui său, suflete, degrabă a aflat în schimb împărăția; dar păzește-te să nu greșești, alegând mai degrabă poftele tale cele dobitocești, decât împărăția lui Hristos.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

David, dumnezeiescul părinte, de a și greșit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata desfrâului săgetându-se și cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri boleşti, din pornirile cele de voia ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Împreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, că a amestecat desfrâul cu uciderea; dar, îndată, îndoită pocăință a arătat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într-o icoană, prin care își muștra fapta săvârșită, strigând: Miluiește-mă, că Ție unuia am greșit, Dumnezeului tuturor; Însuși mă curățește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă și o fire; Lumini și Lumină, și trei sfinte și Unul sfânt, este laudat Dumnezeu- Treimea. Deci, laudă și slăvește, suflete, Viață și Vieți, pe Dumnezeuul tuturor.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Te laudăm, te binecuvântăm și ne închinăm ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Fiul și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă, celor de pe pământ, cele cerești.

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Cântarea a 8-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Miluiește-mă pe mine, cel ce am păcătuit, Mântuitorule; ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc; miluiește-mă pe mine, cel ce strig: Greșit-am Ție, mântuiește-mă; nelegiuit-am, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ilie, cel ce a fost purtat în car, suindu-se în carul virtuților, s-a înălțat ca spre ceruri oarecând, mai presus de cele pământești; deci la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Elisei, luând oarecând cojocul lui Ilie, a primit de la Domnul har îndoit; iar tu, o suflete al meu, de acest har nu te-ai împărtășit, pentru neînfrânare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Curgerea Iordanului, oarecând, a stat de o parte și de alta, prin lovirea cu cojocul lui Ilie de către Elisei; iar tu, o, suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit, din pricina neînfrânării.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Șunamiteanca, oarecând, a primit pe cel drept cu gând bun; iar tu, o, suflete, n-ai adus în casa ta nici străin, nici călător. Pentru aceasta, tu vei fi lepădat afară din cămară, tânguindu-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Minții celei întinate a lui Ghiezi pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a cărui iubire de argint leapăd-o măcar la bătrânețe. Fugi de focul gheenei, depărtându-te de răutățile tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeule.

Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâietorul cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Duhule cel viu și făcător; Treime-Unime, miluiește-mă.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emanuel înăuntru în pântecul tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Irmosul:

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, glasul al 6-lea

Irmosul:

Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mintea s-a rănit, trupul s-a trândăvit, duhul bolește; cuvântul a slăbit, viața s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecătorul să cerceteze faptele tale?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Adusu-ți-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii și toată Scriptura cea așezată de acela; care îți spune ție despre cei drepti și despre cei nedrepti; dintre care celor de al doilea, adică celor nedrepti, ai urmat, o, suflete, păcătuiind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Legea a slăbit, Evanghelia nu lucrează, și toată Scriptura în tine nu este luată în seamă; prorocii au slăbit, și tot cuvântul Celui Drept. Și rănilile tale, o, suflete al meu, s-au înmulțit, nefiind doctor care să te vindece.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pildele Scripturii celei noi ți le aduc ție, ca să te ducă pe tine, suflete, spre umilință; râvnește, așadar, dreptilor, iar de păcătoși te leapădă, și înduplecă pe Hristos prin rugăciunile tale, prin post, prin curăție și prin smerenie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos S-a făcut Prunc, asemenea mie făcându-Se după trup, și toate, câte sunt ale firii, cu voia le-a săvârșit, afară de păcat, arătându-ți ție, o, suflete, pilda și chipul smereniei Sale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos S-a făcut om, chemând la pocăință pe tâlhari și pe desfrânate. Suflete, pocăiește-te, că s-a deschis ușa Împărăției acum, iar fariseii și vameșii și desfrânații merg mai înainte, pocăindu-se.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos pe magi i-a mântuit, pe păstori i-a chemat, mulțimea pruncilor a făcut-o mucenici, pe bătrânul l-a slăvit, și pe văduva cea bătrână; cărora n-ai râvnit, suflete, nici faptelor, nici vieții; dar vai ție, când vei fi judecat!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pe urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi; de va năvăli asupra ta vrăjmașul alungă-l, prin rugăciuni și prin postire, departe de la picioarele tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tatăl să-L laudăm, pe Fiul să-L preaînălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii nedespărțite, Unimii după ființă, ca Uneia ce este Lumină și Lumini, Viață și Vieți, făcătoare de viață și luminătoare a marginilor lumii.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că în tine aceasta cu credință împărățind, în tine se și întărește și, prin tine biruind, înfrânge toată încercarea, robește pe vrăjmași și îndreptează pe supușii ei.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă ca să fie păziți de toată mânia, necazul și stricăciunea; și să fim izbăviți de greșeli, noi, cei ce pururi cinstim pomenirea ta cu credință.

Irmosul:

Nașterea cea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Și se continuă Pavecernița Mare:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeule dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre, vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune?” Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; și sufletul meu s-a tulburat foarte și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când vei întoarce fata Ta de la mine? Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui“. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Și iarăși:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui“.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-ne de trei ori)

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să rătăcesc de mine vrăjmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață.

Îndreaptă-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de El, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepti s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu

către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: „Tu ești Dumnezeuul meu!“ În mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor! Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Bindecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvicioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toii cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeuului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: „Sprijinatorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu, voi nădăjdi spre Dânsul”. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdi; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el”, zice Domnul; „îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-ne de trei ori)

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

*Apoi **Strana** începe Cântarea prorocului Isaia, cântând dulce, lin și rar, pe glasul 7:*

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu. *(de trei ori)*

Auziți toate neamurile, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și orice sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu!

Și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și, de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Și voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, și mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu. *(de trei ori)*

*Și îndată se cântă **TROPARELE**, glasul 7:*

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Apoi, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a Heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine Te slăvește. Viețuitorii cei cu câte șase aripi, Serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preaînălță. Toate oștile îngerilor cu cântări întreit Sfinte, Te laudă. Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău. Și întocmai cinstit, purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți. Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singurii văzători Cuvântului și slujitori, ale prorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca unii ce aveți viață nemuritoare, pentru toți rugați-vă cu dinadinsul, că toți suntem în nevoi. Ca, izbăvindu-ne de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească: Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Și se zice cu glas lin **CREZUL:**

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțuitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute;

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin Proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi, rugăciunile, cu metanii:

Preotul: Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Strana: Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii. *(de două ori)*

Preotul: Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii.

Strana: Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii.

Preotul: Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Strana: Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Preotul: Sfinților slăviților apostoli, prorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Strana: Sfinților slăviților apostoli, prorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Preotul: Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Strana: Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Preotul: Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii.

Strana: Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii.

Preotul: Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Strana: Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă TROPARELE, glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse. Izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Neavând îndrăzneală pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre împlânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

Strana: Amin.

Preotul *(rostește rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare):*

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară mădularele noastre cele pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea

la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată năluca necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, împăratul și Dumnezeul nostru!

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul

meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustiu; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Priveheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau, împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat, în loc de pâine, și băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina urgiei Tale și a mâniei Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărână lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lauda pe Domnul; că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu, Doamne, același ești și anii Tăi nu se vor împuțina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Preotul (citește Rugăciunea lui Manase, Regele Iudeilor):

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov și al seminției celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, Bun, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, Căruia Îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar, Tu, Doamne, Dumnezeul celor drești, n-ai pus pocăință pentru cei

drepti: pentru Avraam și Isaac și Iacob, care nu ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: Iartă-mă Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeuule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta, și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Că pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi, zicem, închinându-ne de trei ori)*

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă TROPARELE DE UMILINȚĂ, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe

noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru, noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

Strana: Amin.

Preotul *(rostește Rugăciunea Sfântului Mardarie):*

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, lisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, împăratul și Dumnezeu nostru!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești

Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne pe noi cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne pe noi cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.
Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre,
pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.
Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se
voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă
astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu
ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului
Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul face cădere mare, iar Strana cântă lin și rar pe glasul 7:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri,
nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi. *(de două ori)*

Stih 1: Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii
Lui.

Doamne al puterilor,...

Stih 2: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei
Lui.

Doamne al puterilor,...

Stih 3: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută.

Doamne al puterilor,...

Stih 4: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în
organe.

Doamne al puterilor,...

Stih 5: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale
de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri,
nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se
spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te
binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă părăsi pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijină și mă miluiește.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul Tău.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Preotul: Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde, Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești, Care pe toți chemi la mântuire întru făgăduința bunătăților ce vor să fie; Însuși, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreaptă viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curăță-le, cugetele îndreaptă-le, gândurile curăță-le și ne izbăvește pe noi de tot necazul cel din rele și durere. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

Apoi, rostește rugăciunea Sf. Efrem Sirul:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie)*

Și după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*
Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*
Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*
Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*
Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*
Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*
Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*
Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*
Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*
Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*
Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*
Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie)*

Strana:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Preotul *(rostește rugăciunea de cerere către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu):*

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, Curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii prin preaslăvită nașterea ta L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene, dulceților vieții, cu voia rob m-am făcut; ci, ca Una ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzându-L, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunății Sale! Și, trecând cu vederea greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător iscusit poruncilor Sale să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine, întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de chinul cel veșnic izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștenitor pe mine arătându-mă; pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Lui Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi*

Preotul (*rostește rugăciunea de cerere către Domnul nostru Iisus Hristos*):

Și ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesesc, adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte veghetoare, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei neștrămutat. Ridică-ne pe noi la vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Dăruiește-ne să-Ți

aducem doxologie de toată noaptea, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeuul nostru și cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Preotul (în prima săptămână a Postului Mare, după rugăciunile de mai sus, îmbracă felonul, deschide Ușile Împărătești și zice): Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (și citește din Luca 21, 8-36)

Zis-a Domnul: „Vedeți să nu fiți amăgiți, căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt, și vremea s-a apropiat. Nu mergeți după ei. Iar când veți auzi de războaie și de tulburări, să nu vă înspăimântați; căci acestea trebuie să fie întâi, dar sfârșitul nu va fi curând. Atunci le-a zis: Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție. Și vor fi cutremure mari și, pe alocurea, foamete și ciumă și spaimă și semne mari din cer vor fi. Dar, mai înainte de toate acestea, își vor pune mâinile pe voi și vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători, pentru numele Meu. Și va fi vouă spre mărturie. Puneți deci în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde; Căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de neamuri și de prieteni, și vor ucide dintre voi. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu. Însă nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre. Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, atunci să știți că s-a apropiat pustiirea lui. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți și cei din mijlocul lui să iasă din el și cei de prin țarină să nu intre în el. Căci acestea sunt zilele răzbnării, ca să se împlinească toate cele

scrise. Dar vai celor care vor avea în pânțele și celor care vor alăpta în acele zile. Căci va fi în țară mare strâmtorare și mânie împotriva acestui popor. Și vor cădea de ascuțișul sabiei și vor fi duși robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până ce se vor împlini vremurile neamurilor. Și vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ spaimă întru neamuri și nedumerire din pricina vuietului mării și al valurilor. Iar oamenii vor muri de frică și de așteptarea celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerurilor se vor clătina. Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă. Iar când vor începe să fie acestea, prindeți curaj și ridicați capetele voastre, pentru că răscumpărarea voastră se apropie. Și le-a spus o pildă: Vedeți smochinul și toți copacii: Când înfrunzesc aceștia, văzându-i, de la voi înșivă știți că vara este aproape. Așa și voi, când veți vedea făcându-se acestea, să știți că aproape este Împărăția lui Dumnezeu. Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Luați seama la voi înșivă, să nu se îngreueze inimile voastre de mâncare și de băutură și de grijile vieții, și ziua aceea să vină peste voi fără de veste, ca o cursă; căci va veni peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ. Privegheați dar în toată vremea rugându-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Fiului Omului.“

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul (așază Evanghelia pe Sfânta Masă și, întorcându-se spre apus, pe solee, se închină spre icoana Mântuitorului, zicând): Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește. Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul (îngenunchează cu fața spre apus, îngenunchind și credincioșii, apoi descoperindu-și capul, rostește rugăciunea):

Stăpâne mult-milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfinților și slăviților buni biruitori Mucenici; ale Cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu Părinți ai noștri; ale Sfinților... a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți

Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră (**Strana:** Amin.); dăruiește iertare de greșelile noastre (**Strana:** Amin.); acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale (**Strana:** Amin.); izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul; împacă viața noastră; Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul (*se pleacă spre strană și spre credincioși și rostește*): Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul!

Și TOȚI răspund: Dumnezeu să vă ierte și să vă miluiască, părinte sfințite!

Preotul (*îi binecuvintează pe toți cei de față, zicând*): Dumnezeu să vă ierte și să vă miluiască.

Apoi se întoarce cu fața către răsărit, în fața Sfintei Mese, și zice Ectenia aceasta:

Preotul: Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna sporire și întărire a dreptslăvitorilor creștini.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Părintele nostru (**Numele**), episcopul (**denumirea eparhiei**), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru dreptcredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și iubitoarea de Hristos armată.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce ne miluiesc și ne ajută nouă.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru izbăvirea celor robiți.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce zac în boli și neputințe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru arhieriei ortodocși.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Și pentru toți creștinii ortodocși.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ctitorii acestui sfânt locaș.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru părinții și învățătorii noștri.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia:

Strana: Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

Preotul (*încinde Ușile Împărătești și dezbracă felonul*)